

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/17/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124012280
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2026:3124012280.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Juraja Valáška a JUDr. Milana Straku v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., B. XX/XX, prechodne bytom D. XXX, E. C., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Nemocnici pre obvinených a odsúdených a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Trenčín, pre trestný čin vraždy podľa

§ 219 odsek 1, odsek 2 písm. a), písm. i), písm. j) Tr. zákona účinného do 31.12.2005 z časti dokonaného a z časti v štádiu pokusu podľa § 8 odsek 1 citovaného Tr. zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 31. marca 2026, o sťažnosti prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v neprospech odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 26. januára 2026 pod sp. zn. 9Pp/121/2024 jednomyselne takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku s a sťažnosť prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom bývalého Okresného súdu Bratislava I zo dňa 30. septembra 2014 pod sp. zn. 3Tk/2/2014 (v konaní o dohode o vine a treste), právoplatný dňom jeho vyhlásenia, bol odsúdený A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „odsúdený“) právoplatne uznaný za vinného zo spáchania trestného činu vraždy Tr. zákona účinného do 31.12.2005 (Zákon č. 140/1961 Zb.) z časti dokonaného a z časti v štádiu pokusu podľa § 8 odsek 1 citovaného Tr. zákona v jednočinnom súbehu s trestnými činmi nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa §§ 184a odsek 1, odsek 3 písm. a), 185 odsek 1 písm. a), odsek 3 písm. a) Tr. zákona účinného do 31.12.2005, za čo mu bol uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) rokov a 9 (deväť) mesiacov, so zaradením na jeho výkon podľa § 39a odsek 3 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 do II. (druhej) nápravno-výchovnej skupiny a popritom mu bol uložený aj ochranný dohľad na 2 (dva) roky podľa §§ 2 odsek 1, odsek 2, 3 odsek 1 a 4 odsek 2 Zákona č. 448/2002 Z. z. a aj v znení Zákona č. 550/2023 Z. z., v rozsahu tiež uloženého obmedzenia a povinnosti spočívajúcich zdržiavať sa v mieste trvalého pobytu a nevzdávať sa z neho bez súhlasu orgánu vykonávajúceho ochranný dohľad. Ďalším právoplatným (19. marca 2019) uznesením Okresného súdu Levice zo dňa 19. marca 2019 pod sp. zn. 4Nt/8/2019 bol zmenený spôsob výkonu trestu u odsúdeného jeho preradením z II. nápravno-výchovnej skupiny (zodpovedá zo zákona ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia) do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Odsúdený má predpokladaný koniec výkonu predmetného úhrnného trestu odňatia slobody dňom 04. septembra 2028. Lehota pre to, aby mohol byť odsúdený podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody (po uplynutí 3/4 v prípade obzvlášť závažného zločinu, ktorému zodpovedá jeho pôvodné právne posúdenie podľa Zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom) jemu uloženého a nariadeného uvedeného trestu odňatia slobody, nastala dňom 26. decembra 2024.

Dňa 02. decembra 2024 bol Okresnému súdu Trenčín doručený písomný návrh odsúdeného na podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý podrobnejšie neodôvodnil.

Okresný súd Trenčín na nariadenom verejnom zasadnutí uznesením dňa 13. marca 2025 pod sp. zn. 9Pp/121/2024 podľa § 415 odsek 1 Tr. poriadku a za použitia § 66

odsek 1, odsek 2 a § 67 odsek 1 Tr. zákona odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, podmienene prepustil z predmetného vyššie uvedeného výkonu trestu odňatia slobody a súčasne mu podľa § 68 odsek 1 Tr. zákona okresný súd určil skúšobnú dobu na 7 (sedem) rokov, a súčasne u neho nariadil aj probačný dohľad na 3 (tri) roky nad jeho osobou počas plynutia určenej skúšobnej doby, spolu s uložením primeraných povinností podľa § 51

odsek 4 písm. j) a písm. k) Tr. zákona spočívajúcich v príkaze sa podrobiť psychoterapii alebo sa zúčastniť na psychologickom poradenstve, so zameraním na násilnú trestnú minulosť odsúdeného a na formovanie jeho osobnosti po dlhodobom výkone trestu, za účelom predchádzania rizika recidívy trestnej činnosti, a súčasne sa aj zamestnať alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie. Svoje rozhodnutie okresný súd v podstate odôvodnil tým, že odsúdený kumulatívne spĺňa všetky tri zákonné podmienky pre to, aby mohol byť podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 66 odsek 1, odsek 2 a § 67 odsek 1 Tr. zákona, t. j. podmienku formálneho charakteru – potrebnú časť výkonu trestu odňatia slobody už odsúdený vykonal a plnením svojich povinností v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody súčasne preukazuje adekvátny stupeň polepšenia a súčasne spĺňa aj ostatnú tretiu zákonnú podmienku materiálneho charakteru, a to predpoklad vedenia riadneho života na slobode po podmienene prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, čo okresný súd podrobnejšie odôvodňoval tým, že ich naplnenie preukazujú konštatované skutočnosti

v obsahu podaného hodnotenia na odsúdeného riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody, z nich najmä to, že ani jeden disciplinárny trest nevykazuje, pričom naopak, vykazuje 17 disciplinárnych odmien a spáchanie trestnej činnosti úprimne oľutoval, a pritom vo výkone trestu odňatia slobody je fakticky po prvýkrát, je sebakritický k spáchanej trestnej činnosti a následky z nej si uvedomuje, má dostatočné sociálne zázemie u svojej rodiny, s ktorou je v kontakte, na slobode má možnosti sa zamestnať a určité riziko trestnej recidívy, vyplývajúce z jeho trestnej minulosti, dostatočne potlačí nariadený probačný dohľad nad odsúdeným, spolu s uloženými konkrétnymi povinnosťami, špecifikovanými vo výroku uznesenia okresného súdu, počas určenej doby probačného dohľadu.

Vyššie citované uznesenie okresného súdu nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí okresného súdu podal intervenujúci prokurátor sťažnosť v neprospech odsúdeného, z podnetu ktorej nadriadený Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 07. mája 2025 pod sp. zn. 23Tos/40/2025 zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu v celom rozsahu v podstate z dôvodu predčasného rozhodnutia o podmienene prepustení odsúdeného, keď bolo potrebné vzhľadom na mimoriadne závažnú spáchanú trestnú činnosť odsúdeným a aj vzhľadom na jeho osobu, potrebné doplniť dokazovanie zabezpečením psychologického posudku na odsúdeného, so zameraním na možné riziká recidívy v budúcnosti v prípade, ak by bol odsúdený právoplatne podmienene prepustený.

Po doplnení dokazovania okresným súdom v naznačenom rozsahu v uvedenom zrušujúcom uznesení krajského súdu, okresný súd opätovne konal na verejnom zasadnutí dňa 26. januára 2026, kedy rozhodol tak, že podľa § 415 odsek 1 Tr. poriadku a za použitia § 66 odsek 1, odsek 2 a § 67 odsek 1 Tr. zákona odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX podmienene prepustil z predmetného vyššie uvedeného výkonu trestu odňatia slobody a súčasne mu podľa § 68 odsek 1 Tr. zákona okresný súd určil skúšobnú dobu na 7 (sedem) rokov a súčasne u neho nariadil aj probačný dohľad na 3 (tri) roky nad jeho osobou počas plynutia určenej skúšobnej doby, spolu s uložením primeraných povinností podľa § 51

odsek 4 písm. j) a písm. k) Tr. zákona spočívajúcich v príkaze sa podrobiť psychoterapii alebo sa zúčastniť na psychologickom poradenstve so zameraním na násilnú trestnú minulosť odsúdeného a na formovanie jeho osobnosti po dlhodobom výkone trestu, za účelom predchádzania rizika recidívy trestnej činnosti, a súčasne sa aj zamestnať alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie. Okresný súd v podstate rozhodol zhodne ako v prípade predchádzajúceho zrušeného rozhodnutia, ktoré odôvodnil rovnako zhodne, pričom ale ešte podrobnejšie, aj s poukazom na zabezpečený a vykonaný psychologický znalecký posudok, ktorého závery sú priaznivé pre odsúdeného a z ktorých vyplynulo, že prognóza a stav resocializácie odsúdeného je priaznivá a riziko recidívy u odsúdeného je veľmi nízke. Okresný súd pri rozhodovaní neopomenul vziať do úvahy aj ďalšie odsúdenia z roku 2003 za spáchaný trestný čin ublíženia na zdraví,

za ktorý mu bol uložený peňažný trest v trestnej veci vedenej Okresným súdom Čadca pod sp. zn. 9T/117/2007 a v trestnej veci vedenej Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 9T/117/2007 za spáchanie pokračovacieho zločinu vydierania, v ktorej ale okresný súd u odsúdeného upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na uložený úhrnný trest odňatia slobody v trestnej veci, v ktorej doposiaľ ho aj vykonáva a aj v akom aktuálnom ústave.

Citované druhé rozhodnutie okresného súdu taktiež nenadobudlo právoplatnosť, pretože ho po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí okresného súdu napadol sťažnosťou prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín v neprospech odsúdeného, ktorú do konania neverejného zasadnutia krajského súdu odôvodnila prokurátorka uvedenej okresnej prokuratúry doslovne takto :

„Dôvodom podania sťažnosti je skutočnosť, že u odsúdeného A. B. v zmysle § 66 odsek 1 Trestného zákona nie je splnená druhá materiálna podmienka pre jeho možné podmienené prepustenie, spočívajúca v zákonnej požiadavke odôvodneného predpokladu vedenia riadneho života odsúdeným v budúcnosti.

Odsúdený A. B. má v odpise registra trestov evidované 3 záznamy. Okrem odsúdenia, ktoré toho času vykonáva, bol odsúdený Okresným súdom Čadca v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 1T/215/2003 (pre ublíženie na zdraví, za čo mu bol uložený peňažný trest vo výške 6000 Sk, ktorý zaplatil, teda trest je zahladený) a stíhaný bol aj Okresným súdom Žilina v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 9T/117/2007 (pre pokračovací zločin vydierania a prečin ublíženia na zdraví, oboje spáchané spolupáchateľstvom dňa 29.10.2006, pričom v tomto prípade bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie v trestnej veci Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 3Tk/2/2014).

Z nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý si odsúdený A. B. momentálne odpykáva, bol podmienené prepustený sťažnosťou napadnutým uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 26.01.2026, č. k. 9Pp/121/2024 - 175. Na verejnom zasadnutí senát okresného súdu totiž vyhodnotil, že v prípade odsúdeného A. B. sú splnené všetky tri zákonom stanovené podmienky pre jeho podmienené prepustenie z výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Možno pritom súhlasiť, že v prípade menovaného je splnená formálna podmienka pre jeho podmienené prepustenie, a tou je výkon potrebnej časti z uloženého nepodmienečného trestu podľa § 67 odsek 1 Trestného zákona.

Momentálne je odsúdený vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 3Tk/2/2014, pričom vykonáva úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 rokov a 9 mesiacov, pôvodne uložený so zaradením do ústavu v strednom stupni stráženia, aktuálne zaradený v minimálnom stupni stráženia, ktorý bol uložený v pôvodnej trestnej veci Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 3Tk/2/2014 (t. č. trestná vec Mestského súdu Bratislava I pod sp. zn. B1-3Tk/2/2014, schválená dohoda o vine a treste), a to pre trestné činy vraždy (sčasti dokonanej a sčasti v štádiu pokusu, medializovaná vražda A. C. a pokus vraždy spolujazdca, spáchané dňa 09.09.2004) a trestné činy nedovoleného ozbrojovania (súvisiace s trestným činom vraždy). Tento trest vykonáva so započítaním väzby odo dňa 04.12.2013 a má ho predpokladane vykonať dňa 04.09.2028. Tiež bol odsúdenému uložený ochranný dohľad v trvaní 2 roky s povinnosťou zdržiavať sa v mieste trvalého pobytu a nevzdávať sa z neho bez súhlasu orgánu vykonávajúceho ochranný dohľad. V tomto pôvodnom trestnom konaní nebola zistená potreba ukladania niektorého z ochranných opatrení.

Z hodnotenia odsúdeného podaného NOO a ÚVTOS Trenčín je zrejmé, že toto je v podstate kladné. V tomto sa v súhrne uvádza, že odsúdený A. B. sa vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody správa príkladne, čas trávi aktívne, je pracovne zaradený, v práci je hodnotený pozitívne, udržiava väzby s rodinnými príslušníkmi, okrem matky a súrodencov je v kontakte aj s bývalou manželkou a deťmi. Bol viackrát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol. Bolo mu udelené aj mimoriadne voľno na opustenie ústavu za plnenie programu zaobchádzania. Jeho vychádzky mimo ústav vždy prebehli bezproblémovo. K trestnej činnosti zaujíma kritický postoj, svoje konanie priznáva, ľutuje a uvedomuje si následky svojho konania. Po výkone trestu sa má kam vrátiť, má prisľúbenú aj prácu, chce tiež

obnoviť funkčnosť rodiny a viesť riadny život. Súčasne ale hodnotiaci ústav vyhodnotil riziko recidívy u odsúdeného ako stredné a resocializačnú prognózu ako menej priaznivú. Ústav záverom odporučil návrhu odsúdeného vyhovieť.

Vzhľadom na vyššie uvedené sa možno stotožniť s názorom senátu Okresného súdu Trenčín, že v prípade odsúdeného je splnená aj prvá z dvoch materiálnych podmienok, a to, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie. Zároveň sa ale nestotožňujem s konštatovaním o tom, že u odsúdeného je splnená posledná, tretia podmienka, resp. druhá materiálna podmienka pre jeho možné podmienené prepustenie, a to dôvodné očakávanie, že odsúdený povedie na slobode riadny život, a to z nasledovných dôvodov:

Vo veci bol vypracovaný znalecký posudok číslo 23/2025 zo dňa 08.01.2026. Závery daného znaleckého skúmania ohľadne odsúdeného sú v podstate pozitívne. Kým NOO a ÚVTOS Trenčín vyhodnotil riziko recidívy u odsúdeného ako stredné a resocializačnú prognózu ako menej priaznivú, podľa znalca je toto riziko nízke, a to vzhľadom na prognostické kritériá recidívy páchatel'ov násilných trestných činností zostavených F.. Pri vyšetrení odsúdený dosiahol len 5 faktorov, čo nespĺňa podmienku pre významný (platný) nález. Na tento je potrebné dosiahnuť 30% (t. j. 9 faktorov) z celkového počtu 100% (t. j. 30 faktorov). Z toho znalec vyvodil, že prognóza recidívy u odsúdeného je pravdepodobne veľmi nízka. Ďalej znalec uvádza, že odsúdený primerane funguje v štruktúrovanom prostredí, nakoľko bol počas výkonu trestu opakovane pochválený. Preto znalec predpokladá, že ak bude odsúdený podmienené prepustený a bude mať štruktúrované prostredie (teda bude mať prácu, rodinné zázemie a iné), riziko recidívy je veľmi nízke. Z výsledkov nástroja na posúdenie rizika násilia používaného pre forenzné účely a prax je na základe výsledku zrejme, že pravdepodobne ide o neexistenciu rizika násilného správania u odsúdeného, resp. takéto riziko je veľmi nízke. Aj index agresivity u odsúdeného je podpriemerný, čo predstavuje nízku úroveň agresívneho správania.

Súčasne ale zo znaleckého posudku číslo 23/2025 vyplývalo aj nasledovné: Osobnosť odsúdeného je nezrelá, rigidná, povrchná, ťažkopádna, s domýšľavosťou, grandiozitou, nižším emočným a sociálnym prispôsobením, nižšou racionálnou a emočnou kontrolou, zameranosťou na seba, s nedostatkom otvorenosti, zodpovednosti, priamočiarym videním, prehliadaním jemných sociálnych a interpersonálnych signálov, nižšia introspekcia a vŕhad, preferencia jednoduchých a priamočiarych rozhodnutí, s vyhľadávaním vzruchu a uznania, s nízkymi vnútornými zvládacími stratégiami, ktoré sú však pod slabou rozumovou kontrolou a viac môžu byť ovplyvnené emóciami, tolerancia záťaže a frustrácie sú nízke. Odsúdený disponuje strednou citlivosťou voči hraniciam a tendenciou prekračovať hranice v bežnom živote. K hraniciam vo svojom okolí sa odsúdený môže správať benevolentne, menej sa nad nimi zamýšľať, či riešiť dôsledky svojho správania. Z psychologického hľadiska k spáchaniu trestného činu, pre ktorý je toho času vo výkone nepodmieneného trestu odňatia slobody, došlo z dôvodu ohrozenia integrity osobnosti a rodiny u odsúdeného, nakoľko sa obával o svoj život a život svojej rodiny. Bol na neho vyvíjaný opakovaný psychologický stres, ktorému odsúdený napokon podľahol, čo je v súlade s jeho osobnosťou. Aj keď je jeho psychologická pohnútkou zrozumiteľná, nie je to ospravedlnenie vykonaného skutku, a to zo žiadneho hľadiska. Aj keď sklony k agresívnemu správaniu sú u odsúdeného nízke, jeho schopnosť zvládať záťažové situácie je nižšia, a to hlavne v emočne vypätých situáciách, kedy môže dôjsť k zlyhaniu.

Vzhľadom na vyššie uvedené mám za to, že aj napriek tomu, že riziko recidívy bolo u odsúdeného znalcom vyhodnotené ako nízke až nulové, je v danom prípade nevyhnutné prisúdiť väčšiu váhu aj ďalším skutočnostiam, a to najmä extrémnej závažnosti spáchanej protiprávnej činnosti odsúdeného a osobnosti odsúdeného.

Nestotožňujem sa s názorom súdu, že od odsúdeného možno očakávať, že v prípade jeho predčasného prepustenia povedie v budúcnosti riadny život, teda že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Senát dôvodí svoje rozhodnutie v tomto bode tým, že hoci má odsúdený za sebou závažnú trestnú minulosť, ktorú je potrebné hodnotiť ako negatívum, je tiež potrebné zohľadniť, že stíhaných protiprávných činov sa dopustil pred viac ako 19 rokmi a pozitívne vyznieva aj to, že od roku 2006 sa už ďalšej protiprávnej činnosti nedopúšťal. Teda ešte pred nástupom trestu sám zmenil spôsob života

a napokon za spáchanú trestnú činnosť prevzal aj zodpovednosť, k tejto sa totiž priznal a zaujal k nej kritický postoj. Riziko recidívy u odsúdeného podľa názoru súdu znižuje aj vek odsúdeného, pretože so stúpajúcim vekom vo všeobecnosti získava človek skúsenosti a uvedomuje si svoje fungovanie v rámci spoločnosti a podstatné sa stávajú pre neho pozitívne hodnoty, čo súd vyhodnotil, že tieto hodnotové posuny u odsúdeného badať, vychádzajúc z hodnotenia ústavu a tiež zo skutočností, že od novembra 2006 sa nedopustil ďalšej trestnej činnosti.

V neposlednom rade súd poukázal na to, že odsúdený má záujem po jeho prepustení z výkonu nepodmienečného trestu sa zamestnať, má prisľúbené aj zamestnanie, tiež má zabezpečené sociálne zázemie v rámci jeho rodiny, pričom vonkajšie vzťahy sú podporné. Z celkového hľadiska sa ciele odsúdeného do budúcnosti javia ako reálne a je v jeho možnostiach a osobných schopnostiach, aby na slobode viedol riadny život. Napokon vzal súd do úvahy závery znaleckého skúmania, pričom neopomenul aj negatívne poznatky k osobe odsúdeného, no

v komplexe uzavrel, že u odsúdeného je riziko recidívy veľmi nízke. Toto síce aj podľa názoru súdu nie je možné úplne vylúčiť, ale je výrazne eliminované skutočnosťami popísanými v znaleckom posudku číslo 23/2025, odhodlaním odsúdeného viesť po podmienenom prepustení riadny život (vrátane záujmu odsúdeného sa zamestnať a mať legálny príjem), ako aj jeho sociálnym (rodinným) zázemím, ktoré je kladne hodnotené aj v hodnoteniach ústavu.

Po vykonaní verejného zasadnutia bola navyše k príslušnej spisovej značke doručená aj záruka občianskeho združenia DUMISK, o.z., subjektu dlhodobo sa venujúcemu práci s osobami vo výkone trestu odňatia slobody a ich príprave na návrat do občianskeho života, pričom sa toto združenie pripojilo k danému konaniu a deklarovalo záujem aktívne sa podieľať na ďalšom resocializačnom procese u odsúdeného a v prípade jeho podmieneného prepustenia ponúklo za odsúdeného aj záruku.

Napriek vyššie vymenovaným pozitívnym skutočnostiam ohľadne odsúdeného, t. j. konštatovaniu o nízkom riziku recidívy, tiež napriek sociálnemu zázemiu odsúdeného, jeho kladnému správaniu vo výkone trestu, prisľubu práce, skutočnosti o uplynutí dlhého času od poslednej protiprávnej činnosti spáchanej odsúdeným a kritickému postojovi k jeho trestnej minulosti a tiež prihliadnúc na to, že bola za odsúdeného ponúknutá záruka, aj naďalej zastávam názor, že prvostupňový súd nedostatočne vyhodnotil všetky rizikové faktory

u odsúdeného. Mám za to, že resocializačná prognóza odsúdeného nevykazuje splnenie podmienok k jeho podmienenému prepusteniu z dôvodu povahy a extrémne závažného charakteru spáchaných trestných činov, pre ktoré odsúdený vykonáva nepodmienečný trest odňatia slobody, a to v kombinácii s jeho osobnosťou. Závery znaleckého posudku boli síce

v komplexe pozitívne, no je potrebné mať na pamäti, že taktiež bolo znalcom konštatované, že u odsúdeného hrozí riziko „zakopnutia“ v prípade vypätých a emočných situácií. Taktiež bolo jasne uvedené, že odsúdený má tendenciu prekračovať hranice ohľadne menej závažných skutočností, resp. bagatelizovať ich prípadné prekročenie. Na tomto mieste je nutné podotknúť, že odsúdený nielen že bez vážnejších zábran pomerne ľahko a často prekračoval menej závažné spoločenské normy, ale raz prekročil hranicu aj pri tom najzávažnejšom, čo človek má, keď dokázal vziať ľudský život. Je pritom dané, že človek ako empatická ľudská bytosť má prirodzene dané hranice a zábrany, medzi ktoré jednoznačne patrí aj úcta voči životu druhých, a teda u človeka prirodzene existuje hranica nevziať ľudský život. Keď však niekto raz prekročí túto hranicu, je jednoznačne na mieste sa dôvodne domnievať, že takýto človek bude mať oveľa menšie zábrany, resp. oveľa ľahšie tieto zábrany prekoná aj opakovane. A majú na pamäti skutočnosť, že odsúdený je osobou ovplyvniteľnou a pod stresom a v emočne vypätých situáciách ľahko podľahne vonkajším vplyvom, a to aj negatívnym, mám za to, že týmto skutočnostiam je potrebné venovať oveľa väčšiu pozornosť a prisúdiť im oveľa väčšiu váhu, ako im pripísal prvostupňový súd. Práve vzhľadom na to zastávam názor, že riziko prípadného zlyhania odsúdeného na slobode v prípade jeho predčasného prepustenia za istých okolností je dané a toto nie je vôbec zanedbateľné.

Na podklade vyššie uvedeného mám za to, že druhá materiálna podmienka pre možné podmienené prepustenie odsúdeného A. B. z výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody spočívajúca v očakávaní, že v budúcnosti tento povedie riadny život, nebola naplnená, a preto pre jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie sú splnené všetky zákonné predpoklady.

Zo zmyslu inštitútu podmieneného prepustenia vyplýva, že podmienené prepustenie nie je automaticky udeľovanou odmenou za dobré správanie vo výkone trestu bez ohľadu na účel trestu. Tieto skutočnosti odôvodňujú podmienené prepustenie len vtedy, keď so zreteľom na ne, ale aj so zreteľom na ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnená nádej, že odsúdený bude viesť aj na slobode riadny život a nie je tu pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy, čo v tomto prípade splnené nebolo.

Vzhľadom na vyššie uvedené n a v r h u j e m, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 194 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a zároveň vo veci sám rozhodol tak, že žiadosť odsúdeného o podmienené prepustenie podľa § 415 Trestného poriadku s použitím § 66 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona a § 67 odsek 1 Trestného zákona, zamietne.“

Odsúdený sa do konania neverejného zasadnutia krajského súdu k písomnému odôvodneniu prokurátora nevyjadril.

Krajský súd, ako nadriadený súd, na podklade podanej sťažnosti prokurátora v neprospech odsúdeného, ktorá mu bola spolu so spisom predložená 11. februára 2026, preskúmal podľa § 192 odsek 1 Tr. poriadku na neverejnom zasadnutí dňa 31. marca 2026 správnosť výrokov napadnutého uznesenia a konanie, ktoré im predchádzalo a zistil, že sťažnosť prokurátora, ktorá je síce prípustnou, bola podaná oprávnenou osobou, včas aj na správnom mieste, nie je ale dôvodnou.

Podľa § 66 odsek 1 Tr. zákona súd môže odsúdeného podmienne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Podľa § 66 odsek 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 67 odsek 1 Tr. zákona osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 odsek 2 okrem osoby odsúdenéj na doživotie môže byť podmienne prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

Podľa § 68 odsek 1 Tr. zákona pri podmienenom prepustení súd určí skúšobnú dobu na 1 rok až 7 rokov a skúšobná doba sa začína podmieneným prepustením odsúdeného.

Krajský súd po splnení svojej prieskumnej povinnosti v súlade so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu dospel k záveru, že v posudzovanom prípade odsúdený skutočne kumulatívne spĺňa zákonom vyžadované všetky tri zákonné podmienky na podmienené prepustenie odsúdeného uvedené v ustanoveniach § 66 odsek 1, odsek 2

i § 67 odsek 1 Tr. zákona. Prvá formálna zákonná podmienka bola naplnená už dňom 26. decembra 2024, kedy odsúdený už potrebnú zákonnú časť z jemu právoplatne uloženého a nariadeného úhrnného trestu odňatia slobody za trestný čin podľa Trestného zákona účinného do 31.12.2005, ktorý zodpovedá zákonne obzvlášť závažnému zločinu a zvyšné dva spáchané trestné činy spáchané s ním v jednočinnom súbehu ako zločiny podľa Trestného zákona účinného od 01.01.2006 (Zákon č. 300/2005 Z. z.). Odsúdený tiež plnením všetkých svojich povinností a svojim správaním počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody aj podľa záveru krajského súdu preukázal uveriteľne adekvátny stupeň polepšenia tak, ako to

v podrobnostiach vyplýva z jednotlivito uvádzaných skutočností a faktov v rámci celého obsahu podaného hodnotenia riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Aj sám riaditeľ ústavu na výkon trestu odňatia slobody v závere konštatuje svoje subjektívne stanovisko o tom, že odsúdený spĺňa podmienky pre podmienené prepustenie a odporúča ho podmienne prepustiť s dohľadom (hoci týmto stanoviskom a odporúčaním však nie je súd viazaný pri rozhodovaní) len podporuje správny záver okresného súdu o splnení druhej zákonnej podmienky materiálneho charakteru pre podmienené prepustenie odsúdeného. Výsledky, aké odsúdený, ktorý je fakticky po prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody, doposiaľ dosiahol vo výkone trestu odňatia slobody nezodpovedajú iba záveru o relatívne dobrom a účelovom jeho správaní, resp. plnení stanoveného programu zaobchádzania, pretože odsúdený prakticky kontinuálne bez preukázateľných výkyvov počas doterajšieho výkonu trestu

odňatia slobody uveriteľne svoju sebareflexiu vo vzťahu k spáchanej obzvlášť závažnej trestnej činnosti dokazuje. Napokon v tomto smere nie je možné prehliadnuť, že svoju sebareflexiu odsúdený už začal preukazovať tým, že ním spáchanú trestnú činnosť v pôvodnom konaní pred súdom doznal v celom rozsahu a uzatvoril dohodu o vine a treste, ktorú aj konajúci prvostupňový okresný súd právoplatne schválil. Odsúdený je počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody tak, ako to vyplýva z jednotlivých uvádzaných skutočností v obsahu podaného hodnotenia riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody hodnotený v súhrne výrazne pozitívne, čo adekvátne vyjadruje aj množstvo jeho doterajších disciplinárnych odmien (17), bez súčasnej existencie čo i len jedného disciplinárneho trestu. Odsúdený svoju sebareflexiu vo vzťahu k doteraz spáchanej trestnej činnosti podľa názoru krajského súdu neprejavil iba bezobsažne verbálnym spôsobom, ale predovšetkým svojim aktívnym prístupom vo viacerých smeroch tak, ako to podrobne vyplynulo z celého dokazovania pred okresným súdom a ako na to v podrobnostiach okresný súd v dôvodoch napadnutého uznesenia poukázal. Tieto skutočnosti bez pochyby vyvracajú ničím relevantným nepodložené prípadné závery o účelovosti odsúdeným prezentovaného sebakritického postoja k spáchanej trestnej činnosti a ponaučeniu z nej iba s cieľom dosiahnuť podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Uvedené skutočnosti krajský súd považuje za logicky presvedčivé.

Pokiaľ ide o splnenie ostatnej, tretej zákonnej podmienky materiálneho charakteru, t. j. predpoklad, že odsúdený bude po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody viesť riadny život a nebude sa dopúšťať opätovne protispoločenskej činnosti, predovšetkým trestnej činnosti, krajský súd vo všeobecnosti najskôr musí uviesť, že už zo zákonného znenia vyplýva to, že či odsúdená osoba bude či nebude viesť riadny život po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody možno iba odhadovať, resp. vysloviť v tomto smere konkrétnu prognózu, po vyhodnotení všetkých známych relevantných skutočností, ktoré sa viažu k osobe odsúdeného. V podstatnej miere úzko súvisí hodnotenie tejto prognózy aj so záverom o druhej materiálnej zákonnej podmienke pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pretože už ten sám o sebe v podstatnej miere napovedá o stave nápravy odsúdeného aj smerom do budúcnosti, samozrejme po všestrannom vyhodnotení a vzatím do úvahy aj ostatné ďalšie podstatné faktory. Odsúdený, ktorý je fakticky iba prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody tak, ako to vyplýva z obsahu jeho hodnotenia z doteraz vykonanej väčšej časti jemu uloženého a nariadeného úhrnného trestu odňatia slobody, plní svoje povinnosti a správa sa iba pozitívne a program zaobchádzania stále plní v takej miere, že je možné konštatovať, že jeho náprava je dostatočne pozitívna a uveriteľná, a to aj vzhľadom k tomu, že trest odňatia slobody vykonáva po prvýkrát, a teda nejde zrejme u neho o účelové správanie sa, ktoré by nekorešpondovalo s realitou ním proklamovaných postojov v snahe viesť už iba riadny život občana. Krajský súd preto konštatuje, že odsúdený spĺňa dôvodný predpoklad, že na slobode bude viesť riadny život po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, berúc do úvahy v dostatočnom rozsahu preukázaný adekvátny stupeň jeho polepšenia v podmienkach výkonu trestu odňatia, s existujúcim pozitívnym sociálnym zázemím, ktoré tvorí jeho rodina, čo potvrdil aj ústav na výkon trestu odňatia slobody. Odsúdený, hoci spáchal tri trestné činy, z nich jeden obzvlášť závažného charakteru, vzhľadom na jeho doterajší konzistentný postoj a správanie sa počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody ešte nediskvalifikujú rozhodnutie o jeho podmienenom prepustení. Okresný súd správne rešpektoval právny názor krajského súdu v jeho zrušujúcom rozhodnutí a do konania správne a zákonne pribral znalca psychológa, ktorého znalecké závery relevantne poukazujú na nízke riziko recidívy, pričom okresný súd správne aj zákonne, na posilnenie eliminácie rizika recidívy u odsúdeného správne určil primerane dlhú skúšobnú dobu na hornej hranici zákonného rozpätia (7 rokov), spolu s uložením probačného dohľadu nad osobou odsúdeného v maximálnom zákonom rozpätí na 3 (tri) roky, spolu s vhodnými primeranými povinnosťami, vzhľadom na charakter trestnej činnosti, ktorej sa odsúdený dopustil.

Na základe uvedených skutočností preto aj krajský súd dospel k záveru, že odsúdený, ktorý je pritom vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát, kumulatívne spĺňa všetky tri zákonné podmienky pre podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody tak, ako je uvedené.

Krajský súd vzhľadom na vyššie uvedené dôvody dospel k záveru, že odsúdeného je preto možné podmienené prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody, s uložením aj podľa názoru krajského súdu obligatórnej a primeranej skúšobnej doby na 7 (sedem) rokov, s nariadením probačného dohľadu nad osobou odsúdeného na 3 (tri) roky, spolu s uložením primeraných povinností tak, ako táto vyplýva z napadnutého uznesenia okresného súdu, čo krajský súd hodnotí pozitívne smerom k podpore

dovršenía nápravy odsúdeného na slobode po jeho podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

Záverom krajský súd dodáva, že aj ponúknutá záruka občianskym združením DUMISK, o. z. pôsobí významne pozitívne, teda podporne k dovršeniu nápravy odsúdeného na slobode po podmiennečnom prepustení a nie je možné tiež prehliadnuť ďalšiu dôležitú skutočnosť spočívajúcu v tom, že odsúdený sa bude súčasne po podmiennečnom prepustení podrobovať navyše právoplatne uloženému probačnému dohľadu tak, ako bol tento špecifikovaný v rozsudku prvostupňového bývalého okresného súdu Bratislava I (t. č. Mestský súd Bratislava I).

Krajský súd považuje napadnuté uznesenie okresného súdu za správne a zákonné vo všetkých jeho výrokoch, kvalifikovane podrobne odôvodnené, bez akejkoľvek jeho arbitrárnosti, pričom krajský súd sa v celom rozsahu s takýmto kvalifikovaným rozhodnutím, bez výhrad stotožnil.

Krajský súd však dôrazne poučuje odsúdeného, že v prípade, že nebude plniť podmienky probačného či ochranného dohľadu, či nebude dodržiavať uložené povinnosti, čo bude predmetom opakovanej kontroly zo strany príslušného probačného a mediačného úradníka, a to prípadne aj v súčinnosti s Policajným zborom, čomu je odsúdený povinný sa podrobiť s tým, že ak nebude v celom rozsahu plniť podmienky podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, môže to mať samo osebe za následok povinnosť podrobiť sa výkonu zvyšku nevykonaného úhrnného trestu odňatia slobody.

Uvedené dôvody preto viedli krajský súd k tomu, že sťažnosť prokurátora, ako nedôvodnú podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku, zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť n i e j e prípustná.